

15 ינואר, 2007

נאום ראש השב"כ במפגש משתתפי המבצע לכידת אייכמן

כבוד השר רפי איתן, ראש השירות לשעבר אברהם שלום, מנכ"ל אל על, אנשי כוח המשימה מהשב"כ, מהמוסד, מאל על, אנשי מכון "משואה", אורחים יקרים! אני רואה כמקור לגאווה שאין שני לה את הזכות שניתנה לי ולעמיתי בשב"כ, במוסד, בקהילת המודיעין ובמערכת הביטחון, להגן על העם הזה, במדינתו הריבונית ולהבטיח שלעולם לא נהיה עוד לקורבן.

ואין זה מובן מאליו. לשישה מיליון יהודים לא הייתה את האפשרות הזו שיש לנו כיום.

איסר הראל, שידע זאת היטב, הדגיש את הדבר בתדרוך לכוח המשימה ערב יציאתו לדרך:

"בערב ההוא השתדלתי להבהיר לאנשי הכוח את הייחוד המוסרי וההיסטורי של המעשה אשר הם עומדים לעשות. עתידים הם להבטיח שאחד מגדולי הפושעים בכל הדורות, שבמשך שנים הצליח להימלט מידי החוק והצדק, יועמד למשפט בירושלים, בירת האומה אשר שישה מיליונים מבניה נטבחו על ידי מנגנון הרצח שהוא עמד בראשו..."

ואכן בסיומו של המבצע הצלחתם, אתם, אנשי כוח המשימה, להביא לארץ את מי שעמד בראש "הלשכה להגירה יהודית" (שהייתה ממונה על "הפיתרון הסופי של בעיית היהודים") ובתוקף זה אחראי לרצח ולהשמדה ההמונית במחנות הריכוז והמוות של שישה מיליון יהודים.

אותו צורר, אייכמן, חמק ב-1945 מגרמניה וממשפטי נירנברג ומצא מקלט תחת שם בדוי בארגנטינה הרחוקה, בבואנוס איירס ברחוב גריבלדי. אולם אותו צורר לא חמק מכם והובא לבסוף למשפט צדק כאן במדינת ישראל.

לקראת האירוע היום, קראתי סקירה שהוכנה על ידי מחלקת ה"מורשת" בשב"כ. בעיניים של איש מקצוע התרשמתי ביותר מהאופן בו המבצע תוכנן, נוהל והגיע לסיומו.

ראיתי עד כמה אנו, "בניכם ונכדיכם" בשב"כ ובמוסד, פועלים בעצם הימים הללו על בסיס אותה מורשת ואותם יסודות שאתם הנחתם בימים ההם למבצעים החשאיים:

התכנון היסודי והפרטני, המקצוענות, הנועזות, תכנון המקרים והתגובות במבצע, הנחישות והדבקות במטרה ובהשגת התוצאה ומעל לכל – האמונה בדרך ובמטרה שלשמה אנו קיימים.

על כל אלה – בשם השב"כ ואני משוכנע שגם בשם כל קהילת המודיעין הישראלית – אני רוצה להוקיר לכם תודה והערכה אין קץ!

אולם אני סבור כי אתם ראויים להוקרה יותר מכל על שאפשרתם לעם היהודי במדינת ישראל ובכל קצוות עולם לשמוע את "האני מאשים" המצמרר, הנוקב, המהדהד והכואב ביותר שאפשר היה לשמוע אי פעם מפיו של התובע גדעון האוזנר, כאן בארץ ישראל / במדינת ישראל:

"במקום זה בו אני עומד לפניכם, שופטי ישראל, ללמד קטגוריה על אדולף אייכמן – אין אני עומד יחידי. עימדי ניצבים כאן, בשעה זו, שישה מיליון קטגורים. אין הם יכולים לעמוד על רגליהם, לשלוח אצבע מרשיעה כלפי תא הזכוכית ולזעוק כלפי היושב שם: אני מאשים. מפני שעפרם נערם בין גבעות או שוויץ ושדות טרבליניקה, נשטף ביערות פולין, וקבריהם פזורים על פני אירופה לאורכה ולרוחבה. דמם זועק, אך קולם לא יישמע, אהיה על כן אני להם לפה ואגיד בשמם את כתב האישום הנורא."

משפטו של הצורר אייכמן שהיה אחראי מרכזי במכונת ההשמדה הנאצית הארוכה, זו אשר טבחה במשך שנים את מיליוני בני עמנו כשהעולם כולו מחריש, שותק ולא עושה דבר – היכה גלים בעולם ובארץ.

איסר התייחס לחשיבות המשפט בתדרוך לכוח ממנו ציטטתי קודם לכן באומרו:

"בפעם הראשונה בהיסטוריה יישפטו היהודים את רוצחיהם. ובפעם הראשונה ישמע העולם, וישמע הדור הצעיר בארץ, את הסיפור המלא של גזירת ההשמדה שנגזרה על עם שלם."

היום, כשאותו "מכחיש שואה" מטהראן, אחמדינג'אד, מכנס כנס "מכחישי שואה" – אנו יכולים להבין עד כמה משפט זה היה חשוב!

באותם השנים בהן נערך המשפט הוא הבליט מאוד את הסמליות של הקורבן שהצליח להביא למשפט את תליינו". אולם, המשפט הצליח לא פחות מכך, לחולל שינוי של ממש בתודעת השואה במדינת ישראל. נתן אלתרמן, בדרכו הייחודית ביטא זאת בעיתון "דבר" ב- 9 יוני 1961 :

"כולנו ידענו כי מתהלכים בתוכנו אנשים מן העולם ההוא. היינו נתקלים בהם יום יום ברחוב, במשרדים, בחניות, בשוק, באסיפות ... אך דומה כי רק במהלכו של משפט נורא זה, ככל שהוסיפו העדים לעלות אל דוכן העדויות, הניצולים נצטרפו בתודעתנו להכרה ברורה ... כי הם חלק בלתי יימחה מטיבו וצלמו של העם החי שאנו משתייכים אליו".

ואכן אנו, החיים כאן היום במדינת ישראל, מדינת היהודים, כמו גם כל יהודי העולם, צריכים לזכור זאת, להעריך זאת ולעולם לא לשכוח את העובדה שקורבנות השואה המתים והחיים, הם חלק בלתי יימחה מטיבו וצלמו של העם היהודי החי פה בציון ובכל רחבי העולם.

אנשי כוח המשימה !!

אני יכול להבטיח לכם, כי אנו, ממשיכי דרככם בשב"כ, במוסד, בקהילת המודיעין ובמערכת הביטחון, מבינים את גודל הזכות שנפלה בחלקנו להגן על עמנו במו ידנו, במדינתנו הריבונית ולהבטיח ששוב שואה כזו לא תחזור. לעולמי עד לא תהיה.

משום שהפעם זה בידנו !!

אתם, אנשי כוח המשימה, הוכחתם זאת ב- 11 מאי 1960, באותו ערב דרמטי שייחקק לדורי דורות – שם, בבואנוס איירס הרחוקה, ליד אותו הבית ברחוב גריבלדי.

תודה לכולכם, ותודתי מקרב לב לאנשי מכון "משואה" שאפשרו לי את הכבוד הגדול להופיע לפניכם באירוע מרגש זה.